

[Landbrugsministeren.]

regeringen ført forhandlinger med repræsentanter for de nævnte organisationer samt for Landbrugsrådet og Centralforeningen af „Tolvmandsforeninger“ og større Landbrugere i Danmark.

Fra landbrugets side er som motivering for henvendelsen især henvist til, at den foreslåede ordning vil betyde en neddæmpning af svineproduktionen. Yderligere menes ordningen at ville betyde en lettelse af landbrugets likviditetsvanskeligheder samt en aflastning af valutasituationen, idet importeret brødkorn normalt ville være dyrere end et tilsvarende kvantum foderkorn.

Fra regeringens side har man været meget betænkelig dels ved den prisstigning, som de foreslåede kornpriser ville sætte i gang, navnlig for rugs vedkommende, dels ved den omfangsrige administration, som en gennemførelse af landbrugets forslag ville medføre.

Det ville være nødvendigt at autorisere de handlende, der skulle modtage kornet, mod en bestemt betaling og med ret og pligt til at videresælge det til møller, statslagre eller andre autoriserede handlende.

Da de autoriserede handlendes lagerkapacitet er ret ringe, måtte de for at kunne betjene landbruget have krav på at kunne komme af med kornet i løbet af højst 1 måned, og da vi ikke kan regne med, at møllerne kunne tage alt kornet straks, måtte vi ligesom tidligere have oprettet samlelagre.

Måske kunne vi undgå kommunale kornnævn, men ellers måtte vi have hele apparatet, som vi kender fra kornordningerne i krigstiden og efterkrigstiden.

På regeringens vegne erklærede jeg mig under forhandlingerne villig til at overveje et importstop for brødkorn af en eller anden varighed, hvorom der kunne diskuteres, samt en belåningsordning af samme karakter, som vi havde i 1955, dog eventuelt med længere varighed.

Endelig tilbød jeg at gå ind for en indmalingspligt for dansk brødkorn.

De forslag, jeg skitserede, kunne repræsentanterne for De danske Landboforeninger og for Landbrugsrådet ikke tiltræde. Fra De danske Husmandsforeningers repræsentanter blev det præciseret, at de ikke ville fraråde en ordning omfattende et importstop, en låneordning og en indmalingspligt.

Tolvmandsforeningernes repræsentanter ønskede at drøfte regeringens skitse på et bestyrelsesmøde, og jeg har nu fra formanden, godsejer Garth-Grüner, fået meddelelse om, at Tolvmandsforeningernes bestyrelse ønsker gennemført en låneordning, et importstop eller importregulering og en indmalingspligt omfattende såvel dansk rug som dansk hvede.

Således som situationen herefter foreligger, har regeringen under hensyntagen til de ustabile prisforhold for dansk brødkorn umiddelbart efter høst fundet det rigtigt at fremsætte nærværende forslag, der bemyndiger landbrugsministeren til at påbyde, at dansk rug og hvede skal indmales med visse procenter i mel, der bruges til menneskeføde.

Det er regeringens agt, hvis forholdene nødvendiggør det, at bruge denne bemyndigelse efter sin hensigt, således at det sikres, at dansk brødkorn i et vist omfang, også medens der endnu er lagre af udenlandsk rug og hvede, bruges til fremstilling af brød, og således at landmændenes chancer for at kunne afhænde brødkorn umiddelbart efter høst forbedres væsentligt.

Om lagerbeholdningerne af hvede og rug hos møllerne kan jeg efter en omtrentlig opgørelse oplyse følgende:

	på lager 24/6 1957	købt til hjemkomst før 1/8	efter 1/8
Blød hvede . . .	5 000	4 500	12 000
Hård hvede . . .	27 000	17 500	18 000
Rug	7 500	8 500	13 000

Da den månedlige formling af hvede andrager ca. 22 000 tons og af rug ca. 15 000 tons, er disse lagerbeholdninger meget normale

Jeg kan i den forbindelse henvise til,